

מיבצעי הבלשות של המיפלה הליברלית

כוונו עד כה נגד עסקני המיפלה עצמם.

עכשיו יש מטרה חדשה: "העולם הזה"

גולש בתורת

השליח במערכת האיש שהציג עצמו כעופר גילעד הסתיר את פניו בידו כשתחילה צלמת המערכת לצלם אותו. אחר כך החליט להסתיר פניו בתיקו.

השליח בורח העיתונאי המדומה (בתמונה למטה) בורח לכיוון רחוב הירקון, כשצלמת העולם הזה דולקת בעיקבותיו. ברגע שהתגלתה תרמיתו הוא נשא רגליו וברח.

שמסר לי את המיסמך. אמרתי לו שדבר אחד אני יכול לומר בקשר לעניין זה: לא היה זה אוריאל לין שנתן לי את ההסכם שעליו הוא ביקש להחתים את ראשי הליברלים. אמרתי לו גם מה שצריך להיות ברור לכל מי שמתעדר להיות עיתונאי: שבשום אופן לא אגלה מי מסר לי את המיסמך. גילעד נשמע מופתע קצת לשמוע זאת. מדבריו אפשר היה להכין, שלדעתו אפשר להשיג את המיסמך המקורי בקלות. הוא שאל אותי אל מי, לדעתי, עליו לפנות כדי להשיג את המיסמך.

קול במלפון נשמע צעיר. האיש שריבר מעברו של הקו אמר לי ששמו גילעד, ושהוא כתב את עיתון הסטודנטים הירושלמי פי האתון. לדבריו, הוא רוצה להכין כתבה על כתבת-ההסקופ "עסק ושמו כסא" (העולם הזה 2384). באותה כתבה הופיע נוסח ההסכם שביקש עסקן הליברלים הצעיר אוריאל לין, כתנאי לנכונות להיות מועמד הליברלים לראשות עיריית חיפה. הבעתי נכונות להיפגש עם העיתר נאי הצעיר. קבענו שגילעד יבוא אלי ביום השני הבוע, בשעה 11.30 בבוקר. כסוף השיחה היה מעט מוזר. גילעד אמר שהוא אולי יבוא עם "ההסעה של הסטודנטים".

מאחורי

שלמה פרנקל

משכתי בכתפיי. אמרתי לו שהוא יכול לפנות אל מי שהוא רוצה. מצידו גילעד לחץ עלי שאנקוב בשמות. אמרתי לו שישנה לכל מי שלדעתו המיסמך מצוי ברשותו. גילעד התחיל לאבד את סבלנותו, וגם אני כבר הייתי בטוח למדי שאני יודע כמה בדיוק מדובר. המסכה של הנער התמים ירדה מפניו. הוא שאל אותי מה יקרה לדעתי אם הוא ילך לרחוב איבך-גבירול 57 בתל-אביב, ויבקש שם את המיסמך. אמרתי לו שישנה, כראי בהחלט לנסות. ברחוב איבך-גבירול נמצא מרכז המיפלה הליברלית בתל-אביב.

העניין שגילה פרח-הכתבים כסיפור על אוריאל לין, נראה לי משונה. לין, שביקש להיות מועמד הליכוד בחיפה, רצה להחתים את יו"ר המיפלה שימחה ארליך, את יו"ר נשיאות המיפלה יצחק מודעי, ואת גיבור המיפלה צבי רנר, על הסכם ציני מאין כמוהו. מנהיגי הליברלים היו אמורים להבטיח ללין בן 46 את שינוי החוק הנוגע לכחירת ראשי ערים, תנאים כספיים מצויינים, כולל מכונת ונהג, לרכוש למענו דירה בחיפה, וגם לראו לך שראש-הממשל אין ספק כי גילוי ההסכם, כלישונו וכצורתו בהעולם הזה, הוציא את הרוח ממיפרשי של אוריאל לין, והוא הודיע אחי הפייסו כי הוא מותר על המועמדות. היה ידוע לי גם, כי במיפלה הליברלית התחולל מחל-שדים קטן (חסית) בעיקבות גילוי ההסכם הציני, אך מה לעיתון סטודנטים ולכל זה?

גילעד הקדים קצת, הוא בא בשעה 11.15. היה חרדי-הישיבות של המערכת נכנס בחור גבהיקומה, רזה ומתולתל, ששמו כידו מיוזרת גייס-כונד גדולה. הוא התיישב מולי. להצנע ידיו, ואחר כך שאלתי לשמו המלא. הוא אמר ששמו "עופר גילעד". שאלתי מיהו היום העורך של פי האתון, ועופר גילעד אמר לי ששמו גיל יודלביץ, שהוא גם עורך של אחד המקומונים באזור המרכז.

גילעד הסביר לי מה הוא רוצה לעשות: "אני רוצה לשים את המיסמך של לין באמצע העמוד, ולכתוב סביבו את הכתבה שלי על המיסמך, כמו שאתה עושה", הוא אמר. אמרתי לו שמיצרי אין מניעה, ואו ביקש גילעד את המיסמך. אמרתי לו שהמיסמך אינו ברשותי. הסברתי לו שהמיסמך, כפי שהופיע בגיליון העולם הזה, הוא רק תעתיק של המיסמך המקורי, ולא צילום שלו.

גילעד התעקש בעניין המיסמך המקורי. הוא היה זקוק לו, ולו בלבד. הסברתי לו שיש ברשותי המיסמך אינו ברשותי, ולא היה ברשותי. רק ראיתי אותו והעתיקתי אותו. אמרתי לו שגם אילו היה המיסמך ברשותי, קשה להגיה שהייתי נותן לו אותו.

מירדן

ברחובות

שלב זה התחיל גילעד בשורת שאלות שנגעה לוהותו של הארם

לפנות לסניף חרות בחיפה. אמרתי לו שמצדדי הוא יכול לפנות גם לשם. בסניף חרות בחיפה נמצאת יעל רום, אשתו של חבר-הכנסת יוסף רום, הרואה את עצמה כמועמדת הליכוד לראשות העירייה. והיא ממחרת חזרה לאוריאל לין.

ביקשתי מגילעד שיסלח לי לרגע, כדי שאראה אם אני יכול לעזור לו. ניגשתי למעברת-הצילום של העולם הזה, שם היתה באותה שעה הצלמת ציפית מנשה, עוסקה בפיתוח סרטים. אמרתי לה בשקט להכין את המצלמה ואת המכונת, להיכנס לחדרי ולצלם את "האורח" גם אם הוא יתנגד לך. חזרתי לחדר. גילעד ישב והמתין. שאלתי אותו אם עורך פי האתון יודע על המשימה שהוא עלול לעצמה. גילעד אמר שלא, שהעורך אינו יודע שאלתי אותו של העורך. גילעד אמר ששמו הרדלביץ. הבעתי את תימונה על השם החדש. קודם נקב גילעד בשם יודלביץ. שאלתי אותו שוב לשמו שלו. הוא התעקש ששמו הוא עופר גילעד. שאלתי אותו אם יש בידו מיסמך שיעיד על כך. לא היה לו. עכשיו נכנסה ציפית מנשה לחדר. היא כיוונה את המצלמה אל גילעד. הוא הכין מייד מה מתרחש, והסתיר את פניו. תחילה באצבעותיו, ואחר כך בעזרת מיוורתו הגדולה. היא הצליחה לצלם עוד לפני שגילעד פתח במרוצה פראית, כשהוא מניף את מיוורתו לכל

העניין שגילה פרח-הכתבים כסיפור על אוריאל לין, נראה לי משונה. לין, שביקש להיות מועמד הליכוד בחיפה, רצה להחתים את יו"ר המיפלה שימחה ארליך, את יו"ר נשיאות המיפלה יצחק מודעי, ואת גיבור המיפלה צבי רנר, על הסכם ציני מאין כמוהו. מנהיגי הליברלים היו אמורים להבטיח ללין בן 46 את שינוי החוק הנוגע לכחירת ראשי ערים, תנאים כספיים מצויינים, כולל מכונת ונהג, לרכוש למענו דירה בחיפה, וגם לראו לך שראש-הממשל אין ספק כי גילוי ההסכם, כלישונו וכצורתו בהעולם הזה, הוציא את הרוח ממיפרשי של אוריאל לין, והוא הודיע אחי הפייסו כי הוא מותר על המועמדות. היה ידוע לי גם, כי במיפלה הליברלית התחולל מחל-שדים קטן (חסית) בעיקבות גילוי ההסכם הציני, אך מה לעיתון סטודנטים ולכל זה?

על החתום:

העיתונאי המדומה רצה לבנות את הכתבה שלו בדיוק כמו זו שהופיעה בעולם הזה - אבל עם המיסמך המקורי במרכז. אחר-כך הוא היה מוכן להסתפק באותו המדלף.

עבר. רדפנו אחריו. הוא נמלט לעבר רחוב הירקון, ואחר כך פנה ברחוב קטן שמאלה, ואיכרנו את עיקבותיו.

לא סטודנט ולא כתב

ה רבר הראשון שעשיתי, כאשר חזרתי אל המערכת, היה לטלפן אל מנכ"ל משרד-האנרגיה אוריאל לין. סיפרתי ללין בקיצור מה שארע זה עתה. תגובתו של לין היתה: "הסיפור הוא מעניין מאוד. יש הרבה אנשים במיפלה הליברלית, שהיו מעוניינים מאוד לדעת מי הדליף את המיסמך. הרבה מאוד אנשים מעוניינים לדעת מי משלושת הארונים הנכבדים, שהמיסמך היה בידיהם, העביר אותו אליך. גם אני ביניהם".

עניין לדעת מי העביר אלי את ההסכם. "זה שיש לי עניין", אמר לין, "זה ברור. בוודאי שיש לי עניין". אבל לין הכחיש, כמוכן, כל קשר לעופר גילעד המיסטורי.

אחר-כך טילפנתי למערכת פי האתון, ביטאון הסטודנטים הירר שלמי העורך של הביטאון, שמו עופר חורש. הוא לא ידע כמה המדובר. ברור לחלוטין שעופר גילעד - קשה להניח שהוא באמת שמו - אינו סטודנט ירושלמי, וגם אינו רוצה להיות כתב בפי האתון, או בכל עיתון אחר. הוא נשלח אלי כנסיון לדלות מפי מיהו שהעביר אלי את המיסמך, במיפלה.

סוף לפני שהסכים להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה, תבע אוריאל לין מראש מיכלגוט לדחום על רוחו שלא היה עדיף כהממוצא בתולדות המדינה. העולם הזה מציג אותו להלן בתמונה ובאמרת: המיפלה הליברלית הישראלית נשענת על שני עמודי תווך: ראשון הוא אוריאל לין, שביקש להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה, ושני הוא עופר גילעד, שביקש להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה. המיפלה הליברלית הישראלית היא ארגון חסרי כסף, המיוזמן על ידי אוריאל לין, שביקש להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה. המיפלה הליברלית הישראלית היא ארגון חסרי כסף, המיוזמן על ידי אוריאל לין, שביקש להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה. המיפלה הליברלית הישראלית היא ארגון חסרי כסף, המיוזמן על ידי אוריאל לין, שביקש להיות מועמד הליכוד לראשות עיריית חיפה.